

Radó Ferenc

De la Wikipedia, enciclopedia liberă http://ro.wikipedia.org/wiki/Ferenc_Rad%C3%B3

Ferenc Radó (în română: **Francisc Radó**, 21 mai 1921 Timișoara - 27 noiembrie 1990 Cluj) a fost un matematician român, evreu din Transilvania. A fost profesor de matematică la Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj. A predat și scris în limbile maghiară și română.

Biografie

Ferenc Radó s-a născut în 1921 într-o familie de evrei în orașul Timișoara. Orașul intrase din 1918 sub administrația României, dar evreii locuitori ai orașului aveau în acei ani, în marea lor majoritate, maghiara ca limba maternă. Părinții lui Ferenc Radó erau Arthur Radó și Melita, născută Stillmann.^[1] Radó a învățat la o școală elementară evreiască, apoi s-a distins la învățătură ca elev al Liceului Israelit din Timișoara.

În anul 1939 a fost admis la Institutul Politehnic din București, clasându-se pe locul trei dintre circa o mie de candidați la concursul de admitere. Studiile la Politehnică erau de la bun început umbrite de apăsătoare atmosferă antisemită ce dănuia acolo încă din anii 1920, studenții evrei fiind adesea victime ale unor acte de agresiune ale membrilor organizațiilor extremiste de dreapta, populare în rândurile multor studenți (La Timișoara nici un student evreu nu putuse să studieze la Politehnica locală în anii 1925-1944, din cauza împotrivirii asociației studenților). Legile rasiale împotriva evreilor, introduse în anul 1940 au făcut ca Radó, ca și toți studenții evrei, să fie exclus din facultate, iar mai apoi, să fie trimis în lagăre de muncă. În cei 3 ani în care, sub regimul antonescian, a lucrat în asemenea lagăre, a căutat, în ciuda împrejurărilor, să caute în timpul liber câte un loc mai ferit, în apropierea săpăturilor, unde să rezolve sau să studieze probleme de matematică. După răsturnarea regimului în 23 august 1944 și restaurarea constituției democratice, Radó și-a reluat studiile, de această dată la Universitatea română „Victor Babeș” din Cluj. În 1946 și-a terminat studiile universitare și a obținut diploma necesară pentru a preda în învățământul secundar. Întors la Timișoara, a predat matematica la Liceul Israelit, în care fusese elev. În 1948, după ce regimul comunist recent instalat a închis toate școlile private și „confesionale”, inclusiv liceul evreiesc, Radó a predat la un liceu de stat și apoi, vreme de un an, la Institutul pedagogic din orașul natal.

Cariera academică

În anul 1950 Radó a devenit cadru didactic la Universitatea Bolyai din Cluj-Napoca, care în 1959 s-a unit cu Universitatea Babeș, sub numele Universitatea Babeș-Bolyai, cu predare în limba română și maghiară. În anul 1969 Radó a fost numit profesor universitar în această instituție, funcție pe care a îndeplinit-o până în anul 1985, când s-a pensionat. În paralel, Radó a lucrat ca cercetător principal la Institutul de calcul al filialei Academiei Române la Cluj-Napoca. În anul 1958 el a terminat lucrarea sa de doctorat în domeniul ecuațiilor funcționale și al relațiilor nomografice .

În perioada de liberalizare limitată a regimului comunist în anii 1960-1970, i s-a permis lui Rado să fie membru în consiliile redacționale ale revistei științifice *Journal of Geometry*, care apărea la Basel, și al publicației *Aequationes Mathematicae* a Universității Waterloo din Canada, unde a fost în anii 1969-1970 profesor oaspete.

Ferenc Radó s-a făcut cunoscut mai ales prin cercetările sale în domeniul geometriei, al ecuațiilor funcționale, al izometriilor în spații metrice, al ansamblurilor convexe, geometriilor supraanulare, al analizei numerice și grafice, de asemenea în programarea matematică și aplicațiile ei economice. Radó a publicat articole în presa științifică locală și din străinătate. Primul său articol științific „Remarci asupra unui sistem linear infinit” a fost publicat în românește în anul 1953. În 1955 Radó a predat un curs de nomografie destinat inginerilor și tehnicienilor. După un an l-a publicat în românește sub titlul „Conferințe de nomografie”. Mai târziu, Radó s-a interesat de bazele algebrice ale geometriei. În anul 1963 el s-a folosit de procedeul „branch and bound” în soluționarea problemei programării disjunctive. Rado a mai publicat, între altele, în revistele „Gazeta matematică” și *Matematikai lapok*, de asemenea în revista culturală maghiară din Transilvania, „Utunk”, iar în 1954 a participat la scrierea cărții memoriale dedicate lui János Bolyai și la almanahul anual al revistei culturale maghiare „Korunk”.

Selecție de articole

- *Two theorems concerning the separation of variables in nomography* 1955
- *On rhomboidal nomograms* 1956
- *The best projective transformation of the scales of alignment nomograms* 1957
- *Functional equations in connection with nomography* 1958

Cărți

- 1954, 1958 *Analitikus geometria* (Geometrie analitică)
- 1956 - *Lecții de nomografie* (cu L. Ball)
- 1958 - *Analitikus geometriai példatár* (cu Pal Szilágyi) (Carte cu exemple în geometria analitică)
- 1957, 1959 - *Feladatgyűjtemény középiskolai matematikai körök számára* (Culegere de exerciții pentru cercurile de matematică din licee, cu Erna Kiss) . I-II
- 1979 - *Geometrie* (cu Gh. Galbură)
- 1981 - *A geometria mai szemmel* (Geometria astăzi, cu Béla Orbán)
- 1983 - *Matematikai kislexikon* (Mic lexicon de matematică, redactor)

Premii și distincții

1960, 1966 - Premii de merit ale Ministerului Învățământului din România

In memoriam

- O sală la facultatea de matematică a Universității Babeș-Bolyai îi poartă numele
- 1993 S-a întemeiat la Cluj-Napoca Societatea pentru cultivarea matematicii „Ferenc Radó”, care editează revista „MatLap”, continuator al gazetei „Matematikai Lapok”
- A fost înființat un concurs anual de matematică pentru liceeni, numit în cinstea amintirii lui Ferenc Radó

Note

1. [^ situl genealogic Mundia by Ancestry](#)

Legături externe

- J.J.O'Connor, E.F.Robertson *Ferenc Rado*, July 2007 [Biografie pe situl de istoria matematicii al facultății de matematica al Universității St.Andrew](#)
- [Zoltan Kása - despre Ferenc Rado, pe situl Universității din Cluj-Napoca'](#)

Surse suplimentare

- Kovács Nemere: *A kutató öröme, a nevelő gondja. Beszélgetés R. F.-cel a geometria rögös útjairól* (Bucuria cercetătorului, gândul didactic - discuție cu F. Rado despre căile întortochiate ale geometriei)
- A Hét 1981/25. Rostás Zoltán: *Gyűrűk és hálók. Újraközölve Visszajátszás c. kötetében* (1984)
- Orbán Béla: *Rado Ferenc a matematikus, a tanár és az ember*. Matematikai Lapok 1994/5. („Ferenc Rado, matematicianul, profesorul și omul”)
- Nagydobai Kiss Sándor, *A matematika szolgálatában. Radó Ferenc matematikus életpályája*, EuroPrint, Szatmárnémeti, 2011. („În serviciul matematicii. Activitatea de o viață a matematicianului Ferenc Radó”)